RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 70.890 van 20 januari 1998
in de zaak A. 75.816/XII-509.

In zake : de v.z.w. Vormingsinstelling PRISMA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. BREWAEYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Leopold II-laan 117

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. Vormingsinstelling PRISMA op 25 september 1997 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de Vlaamse Minister van Cultuur houdende weigering van haar erkenning als instelling voor volksontwikkelingswerk, welke beslissing haar is medegedeeld op 12 augustus 1997;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 2 december 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 december 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. BREWAEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat B. STAELENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-auditeur L. VERMEIRE, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 27 mei 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Luidens artikel 3 van het decreet van 19 april 1995 houdende een subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, hierna te noemen het decreet, verleent de Vlaamse regering, binnen de grenzen van de beschikbare begrotingskredieten en onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden, subsidies aan de erkende instellingen voor volksontwikkeling. Hoofdstuk II van het decreet is gewijd aan die vereiste erkenning. Krachtens artikel 7 kunnen, onder de in dat artikel bepaalde voorwaarden, ook samenwerkingsverbanden van ten minste twee zelfstandige instellingen als één instelling erkend worden. Artikel 27 bevat overgangsbepalingen ten bate van organisaties die op het ogenblik van de inwerkingtreding van het decreet op basis van vroegere regelingen erkend zijn of ad nominatim in de

begroting van de Vlaamse Gemeenschap zijn ingeschreven onder programma 43.2.

1.2. Het decreet wordt uitgevoerd bij het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 betreffende de subsidieregeling voor instellingen voor volksontwikkelingswerk, hierna te noemen het besluit. Het regelt het indienen en de behandeling van de erkenningsaanvragen. De artikelen 15 en 16 bevatten bepalingen met betrekking tot de organisaties die onder de overgangsbepalingen van het decreet vallen, welke bepalingen afwijken van de algemene bepalingen vastgesteld in artikel 5 van het besluit.

1.3. Op 18 december 1995 dient verzoekster, als "samenwerkingsband" gesticht op 15 september 1995, een erkenningsaanvraag in.

1.4. De aanvraag om erkenning wordt niet ingewilligd. De vordering is gericht tegen de ministeriële beslissing houdende die weigering van erkenning. Een zodanige beslissing kan niet worden aangetroffen in het administratief dossier. Komt er wel in voor een brief van 12 augustus 1997 waarbij de ministeriële weigeringsbeslissing aan verzoekster wordt meegedeeld.

In die brief leest men wat volgt :

> "In uitvoering van artikel 5, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 10 mei 1995 betreffende de subsidieregeling van instellingen voor volksontwikkelingswerk deel ik u mee dat de heer minister na kennisname van het bezwaarschrift heeft beslist PRISMA niet te erkennen als instelling voor volksontwikkelingswerk.
> Deze negatieve beslissing wordt gemotiveerd door het feit dat uw organisatie niet voldoet aan alle erkenningsvoorwaarden.
> Zoals bepaald in artikel 6, punt 5 van het decreet instellingen van 19 april 1995 moet uit de afrekening blijken dat de instelling, rekening houdend met eigen middelen, sluitend of batig kan werken.

Vermits de rekeningen voor het refertejaar 1995 negatief waren voldoet uw organisatie niet aan dit erkenningscriterium.

Rekening houdend met de bepalingen van de programmadecreten van 22 december 1995 en 20 december 1996 en het recente decreet van 24 juni 1997 houdende wijziging van het decreet van 19 april 1995 rest u nog de mogelijkheid voor eind 1997 aan te sluiten bij een reeds erkende instelling of samenwerkingsverband of een nieuw samenwerkingsverband te realiseren met (een) organisatie(s) die momenteel toegang heeft (hebben) tot het decreet instellingen.

...".

2. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is omdat verzoekster niet heeft voldaan aan de publicatievoorschriften van de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, hierna te noemen de vzw-wet; dat zij ten eerste aanmerkt dat, in strijd met artikel 3 van de vzw-wet, niet de namen, voornamen, beroep en woonplaats van alle beheerders in het Belgisch Staatsblad bekend zijn gemaakt; dat zij ten tweede aanmerkt dat, in strijd met artikel 9 van de vzw-wet, nadat een van de vier v.z.w.'s die het door verzoekster gevormde samenwerkingsverband tot stand hebben gebracht dat verband op 1 november 1996 verlaten had, de daaruit volgende statutenwijziging en wijzigingen in de samenstelling van de raad van bestuur niet in het Belgisch Staatsblad werden bekendgemaakt;

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 26 van de vzw-wet de door de verwerende partij aangeklaagde verzuimen tot gevolg hebben dat de betrokken v.z.w. zich tegenover derden niet op de rechtspersoonlijkheid kan beroepen; dat die derden zo beschermd worden tegen de kwalijke gevolgen van een gebrek aan kennis omtrent de vereniging zonder winstoogmerk tegenover dewelke ze staan;

Overwegende dat de verwerende partij er niet toe komt uit te leggen hoe zij zich pas nu blootgesteld voelt aan het risico geschapen door een onvoldoende geïnformeerd zijn over verzoekster; dat verzoeksters aanvraag om erkenning is ingediend op 18 december 1995; dat zij in die aanvraag meedeelde dat haar statuten ter publicatie verstuurd zijn naar het Belgisch Staatsblad; dat ofschoon de publicatie van de statuten in het Belgisch Staatsblad blijkens artikel 3 van de vzw-wet een voorwaarde is voor het verkrijgen van de rechtspersoonlijkheid als v.z.w. en ofschoon blijkens artikel 7, § 2, van het decreet samenwerkingsverbanden maar erkend kunnen worden als ze de vorm van een v.z.w. (of van een instelling van openbaar nut) hebben, de verwerende partij verzoeksters dossier in behandeling heeft genomen als uitgaande van een v.z.w.; dat, ook toen ze op zijn laatst in mei 1997 vernam dat een van de stichtende leden uit het samenwerkingsverband was getreden, ze voortging met de behandeling van het dossier; dat ze uiteindelijk de vraag om erkenning afwees om andere redenen dan het niet voldoen aan de bekendmakingsvoorschriften van de vzw-wet; dat de verwerende partij er niet van doet blijken dat hetgeen haar voordien niet schaadde, haar nu wel schaadt, dat ze pas nu nuttig het niet-bezitten (artikel 3 van de vzw-wet) of de niet-tegenwerpelijkheid (artikel 9 van de vzw-wet) van de rechtspersoonlijkheid tegen verzoekster kan inbrengen; dat, zeker in de huidige stand van het geding, de exceptie wordt verworpen in de lijn van arresten van de Raad van State als het arrest nr. 27.630, v.z.w. VOLKSHOGESCHOOL ELCKER-IK GENT, van 10 maart 1987;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3. Overwegende dat verzoekster als tweede annulatiemiddel schending aanvoert van artikel 27, § 1, van het decreet en van de artikelen 15 en 16, § 2, van het besluit; dat, samengevat, verzoekster stelt dat de bestreden beslissing ten onrechte de procedure bepaald in artikel 5, § 1, van het besluit voor nieuwe aanvragen heeft toegepast, terwijl zij, als samenwerkingsverband van erkende verenigingen, een beroep kon doen op de overgangsbepalingen van de artikelen 15 en 16, § 2, zodat de verwerende partij slechts diende na te gaan of zij tijdens een volledig jaar gewerkt had volgens het decreet;

3.1. Overwegende dat de verwerende partij tegen het middel twee argumenten inbrengt : het eerste argument is dat verzoekster een nieuwe organisatie is en dat artikel 27 van het decreet enkel geldt voor organisaties die reeds erkend zijn -en dus reeds bestaan- op het tijdstip van de inwerkingtreding van het decreet : het tweede argument is dat verzoekster zelf met haar erkenningsaanvraag geen beroep deed op overgangsbepalingen;

3.2. Overwegende dat als men naar het eerste argument van de verwerende partij moet luisteren, geen enkel samenwerkingsverband zich op de overgangsbepalingen kan beroepen; dat er immers geen reeds vóór de inwerkingtreding van het decreet bestaande en erkende samenwerkingsverbanden zijn nu krachtens artikel 7, § 4, van het decreet samenwerkingsverbanden "enkel opgericht (kunnen) worden op het ogenblik van de inwerkingtreding van dit decreet en gedurende de overgangsperiode, bepaald in artikel 27"; dat het feit dat verzoekster een "nieuwe" organisatie is, er dus onmogelijk in de weg aan

kan staan dat zij zich beroept op de overgangsbepalingen; dat wel mogelijk is dat het genot van die overgangsbepalingen is ontzegd aan welke samenwerkingsverbanden ook, "nieuw" of niet "nieuw"; dat om te stellen dat dit hun niet is ontzegd, verzoekster zich niet kan beroepen op het feit dat de artikelen 15 en 16 van het besluit ook aan de samenwerkingsverbanden "toegang tot het decreet" verschaffen via de overgangsmaatregelen; dat dit uitvoeringsbesluit op dat punt immers strijdig kan zijn met het decreet ter uitvoering waarvan het strekt; dat die strijdigheid er mogelijk is wanneer men alleen acht slaat op de originele tekst van het aan de overgangsbepalingen gewijde artikel 27 van het decreet; dat in die originele tekst de samenwerkingsverbanden immers niet met name worden genoemd; dat zulks echter anders is geworden met het artikel 27 wijzigend decreet van 22 december 1995 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1996; dat artikel 66 van dat decreet § 4 van artikel 27 vervangt als volgt : "§ 4. De organisaties of samenwerkingsverbanden van organisaties ... die een beroep doen op de overgangsperiode ..."; dat met die tekst de samenwerkingsverbanden in de overgangsregeling worden opgenomen;

Overwegende dat de conclusie uit het bovenstaande moet zijn dat het eerste argument van de verwerende partij aan het middel de vereiste ernst niet kan ontnemen;

3.3. Overwegende dat het tweede argument van de verwerende partij overtuigend zou zijn wanneer het in feite juist was; dat, immers, wanneer verzoekster geen beroep deed op overgangsbepalingen en slechts een aanvraag voor een nieuwe erkenning indiende, zij er zich nu bezwaarlijk zou kunnen over beklagen dat haar het genot van overgangsbepalingen werd onthouden; dat echter niet blijkt dat het tweede argument van de verwerende partij in feite juist is; dat verzoekster een erkenning

vroeg met ingang van 1 januari 1996 terwijl artikel 30 van het decreet in zijn toenmalige versie bepaalde : "Nieuwe instellingen kunnen ten vroegste erkend worden vanaf het werkingsjaar 1997"; dat toen verzoekster een bezwaarschrift indiende tegen het voorstel van de administratie haar niet te erkennen, zij tegen dat voorstel inbracht dat haar dossier behandeld dient te worden conform de overgangsbepalingen, conform welke bepalingen, zo stelde zij, zij haar erkenningsaanvraag heeft ingediend;

3.4. Overwegende dat het tweede middel ernstig is waar het inhoudt dat verzoeksters aanvraag om erkenning beoordeeld had moeten worden op grond van de overgangs-bepalingen van artikel 27 van het decreet; dat daarmee uiteraard niet is gezegd of verzoekster ook ernstig staande kan houden dat ze alle vereisten vervulde om met toepassing van die overgangsbepalingen erkend te worden;

4. Overwegende dat in haar eerste annulatie-middel verzoekster de schending aanvoert van de rede-lijke-termijneis doordat haar erkenningsaanvraag werd ingediend op 18 december 1995 en de bestreden beslissing houdende niet-erkenning haar pas op 12 augustus 1997 ter kennis werd gebracht;

4.1. Overwegende dat dit middel binnen het raam van de schorsingsprocedure niet nuttig kan worden aangewend; dat wat verzoekster met haar vordering tot schorsing nastreeft is dat de verwerende partij ertoe wordt aangezet om in het licht van het schorsingsarrest de zaak opnieuw te onderzoeken en eventueel de bestreden beslissing in te trekken en een nieuwe beslissing te nemen; dat echter wanneer de verwerende partij daartoe komt, het feit dat de Raad zou bevonden hebben dat verzoekster zich ernstig kan beroepen op schending van de redelijke-termijnvereiste, voor haar, verwerende partij, geen reden kan zijn om de gevraagde erkenning te

verlenen; dat zij dat immers maar kan wanneer verzoekster aan de erkenningsvereisten voldoet en het feit dat zij de redelijke termijn heeft overschreden niet meebrengt dat verzoekster rechtens geacht wordt die vereisten te vervullen;

5. Overwegende dat de twee overige annulatiemiddelen van verzoekster zijn geschreven voor de hypothese dat haar aanvraag terecht als een aanvraag om nieuwe erkenning en niet als een aanvraag om toepassing van de overgangsregeling werd behandeld; dat de Raad het tweede annulatiemiddel volgens hetwelk zulks niet terecht is gebeurd, ernstig heeft bevonden; dat indien de op deze grond verkregen schorsing van de bestreden beslissing het gewenste effect heeft, de verwerende partij een nieuwe beslissing zal nemen en zich hierbij zal uitspreken over de vraag of naar haar gevoelen verzoekster zich op de overgangsregeling kan beroepen; dat als ook deze nieuwe beslissing in haar nadeel uitvalt, verzoekster er de schorsing van zal kunnen vorderen; dat verzoeksters twee overige annulatiemiddelen dus in het kader van het huidige kort geding niet moeten worden onderzocht;

6. Overwegende dat als moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoekster aanvoert dat de niet-erkenning de leefbaarheid en de uitgroei van de vereniging in het gedrang brengt door het niet-verkrijgen van subsidies en doordat onzeker is of het doelpubliek nog met een niet-erkende vereniging zal willen werken;

6.1. Overwegende dat verzoekster voldoende duidelijk maakt dat zij zonder de in het decreet voorziene subsidies als samenwerkingsverband niet behoorlijk kan starten; dat het voor de hand ligt dat hoe later zij die start kan nemen, hoe moeilijker het kan worden om op het terrein van het volksontwikkelingswerk een behoorlijke plaats in te nemen;

Overwegende dat de vereiste met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is vervuld,

B E S L U I T :

Enig artikel.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de in de brief van 12 augustus 1997 meegedeelde ministeriële beslissing om de v.z.w. Vormingsinstelling PRISMA niet te erkennen als instelling voor volksontwikkelingswerk.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig januari 1900 achtennegentig, door :

de H. J. BORRET, kamervoorzitter,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **J. BORRET.**